

OBLĄDZONY (21) *part praet pass pf*

oblądzony (18), **obludzony** (2), **oblędzony** (1); oblądzony : obludzony *CzechEp* (10:2); oblądzony : oblędzony *RejPos* (4:1).

Teksty nie oznaczają ó; pierwsze o prawdopodobnie jasne (tak w o-).

sg m N oblądzony (1). \diamond *G* oblądzon(e)go (2). \diamond *A* oblądzony (1), oblądzon(e)go (1). \diamond *f N* oblądzona (1). \diamond *D* oblądzon(e)j (1). \diamond *A* oblądzoną (1). \diamond *I* oblądzoną (5). \diamond *pl N m pers* oblądz(e)ni (5). \diamond *G* oblądzonych (1). \diamond *A subst* oblądzon(e) (1). \diamond *L* oblądzonych (1).

Składnia dopełnienia sprawcy: oblądzony od czego (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w. s.v. oblądzić.

Który zgubił drogę, zabłądził; errans Calag (21) : Wízákže Gárlius Neápolitánfkiego krolá fyn odbił im [*Barbarossie*] czerzy okręty oblądzone od wiátru pełne fkarbow y ludzi krześciánfkich. *BielKron* 192v; Irrend. Oblądzony/ et Tułacz. Errans. *Calag* 301b.

Przen: Który odstąpił od słusznych zasad, prawideł postępowania; który uległ fałszywej nauce (zawsze w sprawach wiary) (19) : [*Pan*] ni dla czego inego ná fwiáth nie przyzedł/ iedno dla onych oblądzonych owieczek/ ktore fie tułáły á iefzcze y dziś fie tułáią po tym głuchym á ciemnym lefie fwiátá tego *RejPos* 323v, 105; *RejPosRozpr* [c4v].

Wyrażenia: »brać oblądzona, bracia oblądzeni, brat oblądzony« = innowiercy, heretycy [szyk 11:1] (6:5:1): Bo ieflifmy bráčia/ á iefzcze oblądzeni: ftychałże to kiedy ktory żywiący/ áby brát nie bładzący/ przeciw bładzacey bráciey/ ták fię miał záchowác y ták fię znimi obchodzić/ iáko fię przeciw nam X.K. obchodzi *CzechEp* 95, 11v [2 r.], 95 [2 r.], 96, 97 [3 r.], 98 [2 r.] (12).

»narod oblędzony ludzki« (1): [*Pan*] wabi/ á przyjmuie/ á zgromadza do siebie ten nędzny narod oblędzony ludzki iáko kokofz ktora pod fkrzydłá fwoie zwabia á zbiera rofprofzone kurczátká fwoie. *RejPos* 166v.

Szeregi: »odłączony a oblądzony« (1): Coż tedy chcefz vczynić [...] Krześciánfki człowiecze/ iefliże fie rozumiefz byc odłączoną á oblądzoną owieczką od tego Páná fwoiego *RejPos* 169.

»zginęły a oblądzony« (1): To iuż nád tákim káždym [*nawroconym grzesznikiem*] wízytko zebranie niebiefkie ofobliwey pociechy á wielkiego kochánia vżywa/ ráduiác fie s tego iż zginęły brácišek/ á oblądzona owieczká/ przywrociłá fie ku oney fpołeczności *RejPos* 147v.

a) *W funkcji rzeczownika* (1) : Niewdzięczność dobroci bożey w oblądzonych. *SarnUzn* F5 marg. *Synonim: omylony.*

Cf OBLĄDZIĆ SIĘ, OBLĘDLIWY, OBLĘDZIĆ